

Fyrigevingin hjá Óla neit fast

Tað eru sanniliga ikki mjúkir tónar, sum hava verið at sæð í Dagblaðnum hesa seinasta tíðina. Eg, sum vanligur limur av javnaðarflokkinum, má ógvast við yvir ta ferdur skring, sum ungi alvi fólkaflaksins Óli Breckmann vágur sær at seta uppá prent bæði í tíð og ótíð — og so skal her enná vera talan um ein samgongupartnara! Hetta snýr seg um spørð av tí óstortliga slagnum í ymsar ættir, men fyrst og fremst hevur javnaðarflokkurin fingið ákoyringina. Tað skal verða sagt her alt fyrri eitt, at tað so sanniliga fløvaði um hjartað, tá Haldur Hansen fekk nuytt Breckmann at ganga Ganossagongd út í Tinganes og á samgongufundi har at biðja um fyrigeving fyrri eina av hansara grovu ósánnindum um alment oyðsl hjá javnaðarmonnum v.m.

Men hesin Breckmann uppførir seg júst sum ein flongdur smádrongur, sum er sloppin passaliga langt burtur frá hinum sum sterkari er, tá fer hann aftur at kalla og vera sjenskur. Almenna «nós», sum hann fekk, má hava tikið honum fast, tað skilst á øllum brøgdum! Nú hava fleiri Dagbløð verið á tremur við gori og galli yvir javnaðarfloksins politikk bæði í landsstýri og á tingi eftir hesa «nós».

Ein má undrast á hvussu leingi okkara fólkalælu menn vilja finna seg í hesum grovu skuldsetingum, ja, tað er meiri at kalla talan um heilar ella hálfar injurir frá hasi síðuni, sum eru at siggja á leiðarplássi í Dagblaðnum hvørja ferð ein fær blaðið í hondina. Orð sum partíþamparar, bedrag o.s.fr. eru ikki sjáldsom at siggja.

Óhugnaliga fólkaflakstíðin!

Vit, sum eldri eru og minnst tíðina her í Havn undir krignum, tá fólkaflakurin dominerði øllum býnum uppá sín hálvfacistiska máta, kenna tíverri alt ov væl hesar tónar aftur, og ta tíðina ynski eg ikki minur ringasta figginda at uppliva einaferð aftur — tá skuldi tú vera fólkaflaksmaður fyrri at fáa daglønina heim, tú fektst ikki lán í einum vissum banka, uttan at tú vart fólkaflaksmaður, útgerðarfeløgini í býnum Uwak, Sperm, Tór o.s.fr. vóru fólkaflaksreiður burturav, og skuldi tú við skipi hjá hesum felegnum so skuldi floksliturin helst vera í lagi! Hesa ódemokratisku tíðina við tí ódálga lagnum sum tá valdaði, hana lata vit fara í søguna, við tí vón, at hon aldri aftur fær fastatøkur í fólki okkara. Hon hevur ikki frægari uppiborðið!

Tað er tí eisini nógv fyrri, at hesir somu menn í dag ganga og reika landið runt og greiða fólki frá í háflogdum flaggtrøðum, hvussu frálík grundlógarfestu rættindi okkar at tala og skriva fritt eru — um hesin flokkur skuldi rátt, so er ivasamt hvussu hevði verið vorðið við hesum rættindum — teir ávarða í heilum móti kommunistiska vandinum — jú vist lúra vandarnir,

bæði frá vinstri og høgru, og vit eiga vist at leggja okkum í geyma, at við monnum sum Óla Breckmann á odda er ein vissur vandi á ferð. Tað er fyrri langari tíð sligið fast, at einasta borganin fyrri varðveitan av demokratiskum viðurskiftum er ein sterkur javnaðarflokkur, vit kunnu bert samanbera møguleikarnar, sum kommunistarnir hava at gera seg galdandi í Skandinavien, hvar kappingin er farin fram á jøvnum fœti við aðrar flokkar við t.d. úrslitini sum knúsingarpolitikkurin av kommunistum í Suðureuropa hevur ført við sær.

»Breckmannjugend«

Nýggjast spírinn innan hesa fylking er eitt ungmannafelag, sum nevnist Viljin, mestiparturin av limum felagsins eru studentar, sjálvandi fyrri mesta partin úr fólkaflaksyvrklassaheimum, sum taka undir við propagandatunum hjá Óla. Latíð hesar studentasnobbar dusa sær í Viljanum (navnið minnir ikki sørt um felag við sama innihaldi og endamáli, kent úr Nazitysklandi), men tá er spell at ungir fitir, óskyldingar menn, sum Kári Thorsteinsson o.a. lata seg útnýtta í einum so ivasomum fyrítakandi hjá hr. Breckmann!

Søgufalsan

Seinasta dømi um søgufalsan og rangjan av veruleikanum, er Olasa meting í Dagblaðnum nr. 33, av tíðini eftir seinra heimsbardaga, hvar hann metir netto-ágóða okkara uttanleidis í mill. kr. tæy ári fyrsta landsstýri sat frá 1948-50, hvar javnaðarflokkurin, sambandsflokkurin og gamla sjálvstýri ráddu fyrri borgum, við tíðarskeiðið frá 1950-54, tá fólkaflakurin og sambandið vóru í landsstýrissambeiði. Niðursteðan er sambært Óla, at í 1948 áttu vit 42,9 mill. Og hokus pokus hjá Óla er, at javnaðarmenn høvdu søplað allar hesar milliónirnar burtur, tí teir eru so oyðslutir í landshúsarhaldinum. — Sannleikin er hann, at fólkaflaksmenn lupu á leistum til Onglands og aðrastaðir, og kappbjóðaðu upp á gamlar rustikustar av nokrum trolarum, við vælsigilni frá Thorstein Petersen, og oyddu harvið dyrt vunnar krónur frá krigstíðini burtur — hesir trolarar blivu fá ár seinri seldir aftur til Onglands, hesaferð sum gamalt jarn! Hetta vóru figgjargeniini í fólkaflakkinum, sum skipaðu fyrri hesum »megnarkeypm«.

Rakárin miklu

Og so fer Óli at rósa fólkaflakkinum og sambandsflokkinum fyrri landsstýrisskeiðið frá 1950-54 mangt verður í neyðini nýtt — hetta eru og verða stóru rakár í Føroya nýggjari søgu við stórum arbeislosi, fiskimenn okkara í túsdandatali vórðu noyðdir út av landinum fyrri at vinna sær fœðina fyrri seg og sini, skipaflotin í støðugari minking, neyð og elendigeit í mongum foroyiskum heimi. Hetta landsstýri kom sjálvsagt í minniluta við valið í 1954, men tíverri kom tá sjálvstýrissflokkurin, sum altíð

hevur ríkt sum tongul í brimi, og bjargaði hesi sangongu møguleikan at halda áfram til 1958, ein vanlukka í sjálvum sær, hvar hitt svartasta afturhald hevði rottað seg saman og kom hetta at kosta Føroya fólki dyrt.

Har hendi so everska litið hesi 8 árin, at tað neyvan er vert at taka uppá tunguna!

Valsigur javnaðarfloksins

Í 1958 verða teir noyðdir frá aftaná stóra valsigur javnaðarfloksins, har fólkið tíðuliga og greitt vildi hava eina heilt aðra leiðslu í landsins stýri. Hvørt mansbarn í Føroyum veit, at tá kom ein broyting til tað betra fyrri tað stóru fjeldina av fólkinum. Bára fyrri at nevna nokur stórmál sum vórðu loyst úr lagdi: endurnýggjanin av skipaflotanum, sosiallógávan, og verður hon gjøgnumferd, gongd kemur á samferðslunúbyggingina, og ikki minst verða skaptir møguleikar fyrri øll, bæði á sjóvi og landi, aftur at sleppa at virka í føroyska samfelagnum, og harvið verða við til at útbýggja okkara egna land, i-staðin fyrri at blóman av vinnuføra fólkinum varð noyðd at fara í fremmand lond at tæna sum húskallar, meðan fólkaflakkurin var í Tinganesi og helt væl standa til!

Nei Óli, lat hatta dapra tíðarskeiðið fara aftur við borðinum, tað man lona seg best fyrri allar partar. Hald síðani uppat við at grava veitirnar djúpari í fólki okkara, tað tænar ongum endamáli at seta bólkur kunstiga upp imóti hvør øðrum.

Javnaðarflokkurin borganin fyrri tryggleika og framburði

Vit javnaðarveljarar hava enn sum áður stórt álít á okkara valdu umboðum, og uppfata teir sum borganina fyrri tryggleika og framburði hjá fjeldini her á landi. Vit føroyingar — tað veri seg teir sum skipini reka ella teir sum standa á skipabunka — føla okkum trygg, og vita, at við samráðingarborðið, um tað so er nær ella fjart, situr okkara avgjørt besti samráðingarmaður Atli Dam lögmaður, hann er heilt einfalt borganin fyrri, at vit vita at alt verður gjørt sum er politiskt møguligt, sjálv um mangan óivað er stríggj at fáa mótpartin at skilja okkara serliga støðu. Eitt siggja allir føroyingar tíðuligari og tíðuligari fyrri hvønn dag sum gongur, og tað er at fiskivinnupolitikkur landsstýrisins er fyrst og fremst fiskivinnupolitikkur javnaðarfloksins, og tað er í sjálvum sær at fegnast um, vit hava ikki ráð til ein antin/ella politikk á hesum øki, men ein bæði/og. Haldið áfram í landsstýri og á lögtingi tit javnaðarmenn og kvinnur, og vit eru harvið við til at mynda Føroya framtíð.

Parodi, skemtaleikur ella veruligur arbeidarapolitikkur????

Vit, sum respektera dag alheims arbeidara 1. mai, vit undrast yvir, at hann verður gjørdur til kabarett í Føroyum. Boðað verður frá, at ein røðari er Pauli Ellefsen.

Í øllum øðrum londum fylkjast arbeidarar um henda dag. Jesus: er tað álvara ella skemt, at føroyingar útstilla hesa skammstúttu fyrri lygn, arbeisgevarar, »gevarar«, borgarligheit, Dimmalættingar, er hetta tað, sum føroyingar hava at bjóða arbeidaraklassanum 1. mai (sum Sosialurin mai- fyrri at tekkjast dønum?)

Og vit siggja myndirnar av teim uppríktu og uppfyltu ungfolkaútnyttarunum í diskubunnunum. Gott, at slíkir nú bliva óekonomiskt avhøvdadur. Vónandi gerast teir næstu ikki slíkir peningahávar, sum teir

undangongumenninir vóru.

Tað visir seg sum at ungdomurin ikki hevur onnur áhugamál enn at danska og drekka og tvætla ítrótt. Kann fyrsti mai ikki gerast eitt symbol fyrri, at nú átti ungdomurin at taka annað røður í hond? Gerast politiskur! Gera eitt arbeidi fyrri samfelagið, arbeidsmannin, ið staðin fyrri at útløysa sínar aggressivu og erotisku driftir í ítrótti go diskotekismu?

Og í Klaksvík er Svend Thulesen, 1. mai-maður! Guð forbarmi seg..... fyrri arbeidarmentanina í Føroyum!

Parodi, kabarett ella hvat?

Og so yrking eftir róa niðri undir myndini av Svend Thulesen, skal tað rættvisgera hvat?

Vit biða eftir sæluni, haleluja.

Arbeidaravinur

Skeivt at seta gjaldið upp

Aftaná at hava lisið bløð og hoyrt í Útvarpi um uppskot landbúnaðarnevndarinnar viðvíkjandi nýggjari hundalóg, vilja vit hervið Djóraverndarfelagsins vegna sláa fast, at vit als ikki taka undir við hesum uppskoti. Tvørturímóti er hetta eitt hitt størsta viðbrot vit nú hava fingið, og vit hava fingið ikki so fá hesi 2 árin, felagið hevur virkað.

Orsøkin til, at vit væntaðu okkum annað úrslit, skulu vit her greiða frá:

Tann 23. mars í ár var formaður felagsins boðsendur at koma á fund saman við Løgtingsins landbúnaðarnevnd, og møtti hon saman við skrivaranum.

Her fingur tær at vita, at tað var spurningurin um uppskot til nýggja hundalóg, ið fundurin skuldi snúga seg um, og tosað var aftur og fram um hetta mál.

Tær vóru samdar við landbúnaðarnevndini í, at alt ov nógvir hundar eru, og allir ikki hava tað so gott, sum teir áttu; men tær hildu ikki, at tað var tann rætta leiðin at ganga, at seta gjaldið so høgt upp fyrri hvønn hund, tí tað eru ikki allir hundaeigarar, ið hava ráð at gjalda so nógv, t.d. fólkapensjonistar.

Eisini hildu tær tað vera skeivt, at nakrir fáir mans skuldu kunna gera av, at allir hundar á einum plássi skuldu burtur uttan seyðahundar o.s.fr. soleiðis sum uppskotið nú ljóðar.

Skuldi tað verið so galið, at tað var neyðugt at siga hundarnar av, so átti frestin at verið longri enn eitt ár fyrri teir hundarnar, ið verða pásaðir, sum teir eiga. Tað er stóruvættur, at teir eigarar, ið hava hundar sínar við hús, skulu beta fyrri, at aðrir ikki gera tað sama.

Vit skuldu neyðugt komið í tað støðu, at hundaeigarar verða kroystir at velja hundavínir til kommunuválin!

Á nevnda fundi vóru fleiri

aðrir og betri møguleikar at minka um hundatalið nevndir, t.d. at minka um talið av tikum, o meira kontrol við hundunum og eigarum teirra.

Eingir av hesum møguleikum eru, so vitt vit vita, í uppskotinum, sum nú er komið.

Tí vilja vit vegna felag okkara heita á Løgting og Landsstýri um ikki at styðja hetta uppskot, ið eftir okkara tykki er stak vánaligt og illa umhugað!

Til seinast kann eisini nevast, at á fundinum nýttu umboð felagsins høvdi til at greiða frá øllum trupulleikum við myndugleikarnar, og boðu teir taka ymskt av tí við í uppskotinum, við vón um, at lögtingið vildi styðja okkum, tí frá Landsstýrinum hava vit ongantíð fingið svar uppá brøv og áheitanir, men heldur onki av hesum er nevnt í uppskoti landbúnaðarnevndarinnar!

Nevndin
fyrri Djóraverndarfelagið

J. S.